

a l'altre pels quatre punts cardinals de Catalunya. Joiosa joventut la nostra d'aquells anys. En Batista ens contagiava a tots el seu afany i el seu entusiasme impetuós de patriotisme i d'un catalanisme net i transparent sense inclinacions polítiques de cap color. Cal que aquest impuls de neta catalanitat es mantingui i es renovi en les actuals promocions de joventut de Catalunya. Som centenars i milers els escoltes catalans, des dels més vells als més joves, sortits de l'obra d'En Batista. Afirmem i creiem que l'escoltisme és i serà sempre la millor escola de formació del caràcter, de l'esperit i de la capacitat física del jovent.

En parlar aquí d'escoltisme, no podem fer menys que dedicar un afectuós pensament a la memòria de Mossèn Batlle, segon puntal fort de l'escoltisme català. Mossèn Batlle, col·laborà estretament al costat d'En Batista amb una concordància admirable i exemplar. Li presentem aquí un fervorós testimoni de gratitud.

Ara que el futur de Catalunya es presenta lluminós i esperançador, creiem necessari revifar obertament i pública l'escoltisme català seguint dretament l'empremta d'En Batista. Cal redreçar-lo, fent-lo ben fort, ben estret i sobretot ben unit i netament apolític. Els qui hem conegut i apreciat En Batista siguem dignes del seu mestratge. Donem a conèixer la seva personalitat de català insigne a les joves generacions d'avui que estan pujant darrera nostre. Els hi farà bé i serà un bé també per Catalunya.

Tot acabant d'escriure les ratlles precedents, m'assabento de la reaparició a casa nostra de la revista «L'Avenç» en els actuals moments de recuperació cultural de Catalunya. Segons una informació periòdica recent, hom fa remarcar que el número de «L'Avenç» que acaba d'aparèixer, exposa el contingut d'una entrevista que En Batista i Roca, abans de morir, va concedir a En Ferran Mascarell. Aquest, tot referint-se a la conver-

sa sostinguda, fa remarcar la següent frase d'En Batista: «El poble català és un poble moralment desfet, sense columna vertebral. S'hauria de refer tot de nou».

Heus aquí una frase d'estil lapidari que tots els catalans de soca i arrel, joves i vells, hauriem de meditar profundament. Acceptem i aprenuem la lliçó que En Batista ens deixa senyalada en testament i disposem-nos a posar-la en pràctica si encara tenim bona saba i nervi vigorós. Prenguem consciència i responsabilitat del deure de recuperació que En Batista ens senyala en expirar el seu darrer sospir. Emprenquem de bona hora aquesta tasca pel bé de Catalunya. Cal vertebrar-la fermament.

Enric Llopis Arañó  
Les Vinyes Noves  
Santa Eulàlia de Ronsana

En el número 733 d'«Avui» i en la seva plana dedicada a «Excursionisme», secció que dirigeix un home jove amb magnífica voluntat i encert, n'Albert Suñé, l'amic Joan Cervera Batariu, un dels millors muntanyencs i catalans i un veritable amic al qui considero i estimo dilectament, hi llisquen tres o quatre conceptes lleugerament equivocats. No en parlaria sinó fos un amic. Sé que ell m'ho agrairà i no es molestarà.

No es poden comparar Pompeu Fabra, Pau Vila i Batista.

El primer ens instaurà el diccionari de la nostra llengua. D'excursionista, res.

Pau Vila, ha estat possiblement el primer geògraf, topògraf i corrector de la toponímia de Catalunya. De lluita excursionista, penso que tampoc. En tot cas consideracions en escrits.

El que anomena Brigada Alpina no fou sinó el Regiment Pirinenc n.º 1 que efectivament comanà en

Josep M.ª Benet i del qual vaig formar part com a Capità Metge. No tenia cap nexa amb cap Societat Expedicionària, però tot el regiment (excepció feta dels comissaris polítics) érem muntanyencs.

El que en diu Secretariat Tècnic d'Orientació Excursionista era exactament Secretariat de Coordinació de Treballs Excursionistes.

Una col·lecció sencera del diari «Excursionisme» va anar a parar a la U.E.C. a la qual en vaig fer donació. Tothom la pot consultar. També m'hi vaig fer un tip de treballar i escriure, però no crec que tingués cap nexa amb el llibret «Manual d'Excursionisme» que en Batista va publicar força abans de sortir el primer número d'Excursionisme. I res més. Penso que la resta de l'article és admirable i necessari perquè l'excursionisme actual, l'actual jovent muntanyenc, no sols està peix del passat sinó que ni es dóna compte que l'estan absorbint sectàriament.

La foto que es publica al mateix «Avui», dia de la renovació de la flama de la llengua catalana, em recorda una anècdota que diferents persones m'han explicat —jo era fora d'Espanya— i que no ho puc testificar.

Martínez Massó, el millor President que ha tingut la Federació, tenia a la mà la torxa per encendre la flama. La va oferir a Batista que hi era al costat.

Sempre humil ell digué:

—Jo? Per què?

—No hi ha ningú a tot Catalunya amb més dret que vós per a encendre-la.

I ell, tocat ja per la malaltia mortal, així ho va fer.

Us demano, catalans, una oració per la seva ànima i per aquells que no creieu en Déu, un minut de recolliment. Li devem a en Batista i a la Pàtria.

Dr. Eduard Padrós de Palacios  
El Joc - La Sagrera  
Santa Eulàlia de Ronsana

PAPERERIA  
**BONET**

**MATERIAL ESCOLAR**

Carteres  
Carpetes...

**MATERIAL D'OFICINA**

Arxivadors  
Objectes d'escriptori

**LLIBRES INFANTILS**

**JOCS I JOGUINES**

**MÀQUINES D'ESCRIURE PORTATILS**

Can Galobart  
Telèfon 844 80 05  
SANTA EULÀLIA DE RONÇANA